

Nr 14.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering; given Stockholms slott den 30 december 1936.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935
(nr 434) om folkpensionering.

Härigenom förordnas, att 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

4 §.

Pensionsavgift erlägges ej av någon för år före det, under vilket han fyller aderton år, eller efter det, under vilket han fyllt sextiofem år, eller för år, för vilket han icke är i riket mantalsskriven. Pensionsavgift erlägges ej heller av person, som åtnjuter folkpension, invalidunderstöd eller blindhetsersättning eller är omhändertagen av allmänna fattigvården för varaktig försörjning. Från avgiftsplikt undantages likaledes den, som ej tidigare fått avgift sig påförd och som befinnes varaktigt arbetsoförmögen. Efter det avgiftsbelopp förfallit till betalning, medför dock varken inträffande av sådan omständighet som ovan nämnts eller dödsfall eller förlust av svenskt medborgarskap befrielse från skyldighet att erlägga detta belopp.

Beloppet av den pensionsavgift, som skall av envar avgiftspliktig årligen erläggas, utgör sex kronor eller, om han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för året har taxerat belopp överstigande 600 kronor, en procent av det taxerade beloppet. Om avgiftspliktig är gift med annan avgiftspliktig och mantalsskriven såsom tillhörande samma hushåll som sin make, skola de för makarna så beräknade avgiftsbeloppen sammanläggas och skall vardera makens pensionsavgift utgöra hälften av det sammanlagda beloppet. Högsta pensionsavgift är 20 kronor.

Pensionsavgift, som — — — hela krontal.

6 §.

1 mom. På grund — — — av avgifterna.

Om den — — — påförda avgiftsbeloppet.

Därest i fall, som avses i 5 §, avgift för äkta makar erlagts med olika belopp, skall vardera maken tillgodoräknas hälften av det belopp, som sammanlagt inbetalts.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 december 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och finansdepartementen anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, av pensionsstyrelsen framlagt förslag om vissa ändringar i lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering samt anför:

I samband med utfärdandet den 28 juni 1935 av den vid 1935 års riksdag beslutade nya lagen om folkpensionering anbefalldes Kungl. Maj:t genom ämbetskrivelse samma dag pensionsstyrelsen att före den 1 mars 1936 avgiva förslag beträffande de nya eller ändrade författningsföreskrifter, som borde meddelas i anledning av nämnda lag, ävensom att överväga de särskilda åtgärder, som kunde bli erforderliga i anledning av den fastställda ordningen för pensionsavgifternas erläggande. Under hänvisning härtill har pensionsstyrelsen, som kommit till den uppfattningen, att vissa ändringar borde vidtagas i en del av de för debiteringen av hustrus pensionsavgift grundläggande bestämmelserna i lagen, med skrivelse den 14 februari 1936 inkommit med förslag till ändrad lydelse av 4, 5, 6 och 17 §§ lagen om folkpensionering.

Gällande bestämmelser. De bestämmelser i folkpensioneringslagen, som i förevarande sammanhang äro av intresse, äro följande.

Enligt 1 § skall, med vissa i 4 § första stycket angivna undantag, envar svensk medborgare erlägga pensionsavgifter. Pensionsavgift erlägges enligt sistnämnda lagrum ej av någon för år före det, under vilket han fyller aderton år, eller efter det, under vilket han fyllt sextiofem år, eller för år, för vilket han icke är i riket mantalsskriven. Pensionsavgift erlägges ej heller av person, som åtnjuter folkpension eller invalidunderstöd eller är omhändertagen av allmänna fattigvården för varaktig försörjning. Från avgiftsplikt undantages likaledes den, som ej tidigare fått avgift sig påförd och som befinnes varaktigt arbetsförmögen.

Beloppet av den pensionsavgift, som skall av envar avgiftspliktig årligen erläggas, utgör enligt 4 § andra stycket sex kronor eller, om han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt har taxerat belopp överstigande 600 kronor, en procent av det taxerade beloppet. Högsta pensionsavgift är 20 kronor, dock att om avgiftspliktig är gift med annan avgiftspliktig och mantalsskriven såsom tillhörande samma hushåll som sin make, makarnas pensionsavgifter utan hinder därav må uppgå till sammanlagt 40 kronor. Pensionsavgift, som jämlikt dessa grunder ej skulle vara bestämd till helt antal kronor, skall enligt sista stycket i 4 § avrundas till närmast lägre hela krontal.

I 5 § föreskrives, att avgiftspliktig äkta make är ansvarig jämväl för andra maken påford pensionsavgift för tid under äktenskapet, då makarna äro mantalsskrivna såsom tillhörande samma hushåll.

På grund av erlagda pensionsavgifter utgår enligt i 6 § 1 mom. första och andra styckena givna regler s. k. grundpension. Enligt tredje stycket i samma moment skola därvid i fråga om äkta makar avgifter, för vilka båda svara enligt 5 §, delas lika dem emellan såväl i vad avser påfört som beträffande erlagt belopp.

I 15 § föreskrives, att påföring av pensionsavgifter skall enligt de i 1 och 4 §§ angivna grunderna verkställas av den, som har att debitera kronoutskylder. Enligt 17 § skola pensionsavgifterna uppbäras och redovisas i sammanhang med kronouppbörden, varjämte i samma paragraf stadgas, att pensionsavgift, vars erläggande meddelas till pensionsstyrelsen efter det folkpension fastställts, må återbetalas i den mån den eljest skulle gottskrivas den avgiftspliktige.

Pensionsstyrelsens förslag. Enligt 1913 års ännu gällande lag om allmän pensionsförsäkring har mantalsskrivningsförrättaren årligen för varje kommun uppgjort en särskild förteckning över samtliga i mantalslängden upptagna personer i avgiftspliktig ålder samt tillställt taxeringsnämndens ordförande denna förteckning. Taxeringsnämnden har därefter för varje i förteckningen upptagen person beslutat, huruvida för året avgiftsplikt skulle åligga honom och vilka avgifter av honom borde erläggas, samt om dessa beslut gjort anteckningar i förteckningen. I denna ha sedermera vederbörande uppbördsmyndigheter haft att lämna redovisning rörande uppbörden och indrivningen av de påförda pensionsavgifterna, varefter förteckningen insänts till pensionsstyrelsen för att där ligga till grund för styrelsens anteckningar i kortregistret över de försäkrade rörande avgiftsbetalningen. Då avgifterna hittills varit rent individuella såväl med hänsyn till påföringen som i fråga om erläggandet, har pensionsstyrelsen efter granskning av den i förteckningen lämnade redovisningen kunnat direkt å vederbörandes kontokort överföra förteckningens uppgifter rörande påförda och erlagda avgifter.

Enligt den nya lagstiftningen skall däremot avgiftspåföringen ankomma på debiteringsförrättaren. Det bör sålunda åligga denne att i uppbördsboken och å kronodebetsedlarna ävensom i avgiftsförteckningen, vilken alltjämt tor-

de bliva nödvändig i och för redovisningen till pensionsstyrelsen, anteckna de pensionsavgifter, som enligt bestämmelserna i 1 och 4 §§ skola erläggas av de avgiftspliktiga. I fråga om ensamstående, avgiftspliktig person är därvid endast att iakttaga, att avgiften skall utgöra en procent av det enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, dock lägst 6 och högst 20 kronor. För gifta personer åter måste bestämmandet av avgiftsbeloppen föregås av ett konstaterande, huruvida båda makarna äro avgiftspliktiga och mantalsskrivna såsom tillhörande samma hushåll. Är så förhållandet, gäller i fråga om avgifternas maximibelopp, att de tillsammans ej må överstiga 40 kronor. Har exempelvis mannen ett taxerat belopp av 3,400 kronor eller högre och är hustrun ej självständigt taxerad, skall mannen debiteras 34 och hustrun 6 kronor. Är hustrun taxerad till 1,500 kronor, skall hon debiteras 15 och mannen 25 kronor. Då endast ene maken är taxerad, gäller för denne en-procentsregeln upp till ett belopp av 3,400 kronor och för den andre maken, att avgift skall påföras med 6 kronor. Äro båda makarna taxerade till belopp överstigande 600 kronor skall den nämnda procentregeln tillämpas å vardera maken för sig, så länge deras sammanlagda taxerade belopp icke överstiger 4,000 kronor.

Vid förarbetena till lagen om folkpensionering har man tänkt sig, att varje sålunda påförd pensionsavgift skulle uppbäras och redovisas särskilt för sig. Den uppdelning av såväl påförda som erlagda pensionsavgifter, som enligt 6 § 1 mom. sista stycket skall ske mellan avgiftspliktiga äkta makar, mantalsskrivna såsom tillhörande samma hushåll, skulle då ankomma på pensionsstyrelsen i samband med granskningen av redovisningen i avgiftsförteckningarna och avgifternas antecknande å vederbörandes kontokort. Även inom pensionsstyrelsen måste sålunda förekomma ett konstaterande av i vilka fall två avgiftspliktiga makar mantalsskrivits såsom tillhörande samma hushåll. Då antalet dylika fall uppgår till cirka 800,000, skulle en omräkning av de i förteckningarna redovisade avgiftsbeloppen behöva ske beträffande ett mycket stort antal personer, säkerligen icke understigande en miljon.

Pensionsstyrelsen framhåller nu i sin ovan nämnda skrivelse den 14 februari 1936 bland annat det dubbelarbete, som med den ovan skisserade anordningen beträffande avgiftspåföringen skulle uppkomma därigenom, att såväl debiteringsförrättarna som pensionsstyrelsen måste särskilt uppmärksamma de fall, då avgiftspliktiga äkta makar mantalsskrivits såsom tillhörande samma hushåll. Pensionsstyrelsen anser det ställt utom tvivel, att rikets debiteringsförrättare och deras biträden med för dem tillgängliga uppgifter i allmänhet skulle kunna verkställa den föreskrivna uppdelningen äkta makar emellan av påförda avgiftsbelopp med större säkerhet och betydligt mindre arbete än det 100-tal kvinnliga biträden i pensionsstyrelsen, vilka äro sysselsatta med kortregisterarbetet. Styrelsen föreslår därför sådan ändring av 4 § andra stycket i folkpensioneringslagen, att uppdelning av påfört avgiftsbelopp i sådana fall, varom här är fråga, kommer att verkställas redan vid själva avgiftspåföringen genom debiteringsförrättaren.

Jämväl i annat avseende, även detta sammanhängande med avgifternas uppdelning mellan äkta makar, har pensionsstyrelsen funnit en ändring av 4 § andra stycket önskvärd. Styrelsen erinrar sålunda, att det med lagrummets nuvarande lydelse kommer att i bortåt 800,000 fall årligen inträffa, att de avgifter, som skola antecknas i pensionsstyrelsens kortregister, icke bliva bestämda till hela krontal. I samtliga de fall, då det sammanlagda avgiftsbeloppet för äkta makar, mellan vilka uppdelning av avgifterna skall ske, uppgår till ett udda antal kronor, kommer nämligen vardera makens pensionsavgift att innesluta öretal. Är exempelvis ena makens pensionsavgift 15 kronor och den andras 6 kronor, skall i kortregistret hos pensionsstyrelsen för var och en av dem antecknas 10.50 kronor. Detta förhållande skulle enligt pensionsstyrelsen kunna undvikas genom en jämkning för fall av här berörd art av den i 4 § tredje stycket meddelade regeln, att pensionsavgift, som enligt i andra stycket angivna grunder ej skulle vara bestämd till helt antal kronor, med uteslutande av öretalet skall utgå efter närmast lägre hela krontal. Därest 4 § andra stycket i enlighet med pensionsstyrelsens förslag ändrades därhän, att uppdelningen mellan äkta makar av påfört avgiftsbelopp komme att verkställas redan vid avgiftspåföringen, bleve emellertid avrundningsregeln i tredje stycket direkt tillämplig å vardera makens avgift och kunde då bibehållas oförändrad.

På ovan angivna grunder föreslår pensionsstyrelsen, att åt 4 § andra stycket i lagen om folkpensionering måtte givas följande ändrade lydelse:

Beloppet av den pensionsavgift, som skall av envar avgiftspliktig årligen erläggas, utgör sex kronor eller, om han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för året har taxerat belopp överstigande 600 kronor, en procent av det taxerade beloppet. Om avgiftspliktig är gift med annan avgiftspliktig och mantalsskriven såsom tillhörande samma hushåll som sin make, skola dock de för makarna så beräknade avgiftsbeloppen sammanläggas och skall vardera makens pensionsavgift därvid utgöra hälften av det sammanlagda beloppet. Högsta pensionsavgift är 20 kronor.

Pensionsstyrelsen framhåller vidare, att om den av styrelsen sålunda föreslagna ändringen vidtoges, så bleve den nuvarande delningsregeln i 6 § 1 mom. tredje stycket umbärlig i vad den avser påfört belopp. Beträffande erlagt belopp syntes bestämmelsen äga sin rätta plats i 17 §, därest bestämmelsen i denna del skulle bibehållas. Pensionsstyrelsen anser emellertid för sin del, att bestämmelsen om delning mellan äkta makar av erlagt avgiftsbelopp bör utgå ur lagen, varvid styrelsen i huvudsak stöder sig på det förhållandet, att bestämmelsen, om den bibehålles, kommer att medföra ökat arbete för styrelsen. Styrelsen måste nämligen då vid granskningen av avgiftsförteckningarna i ett icke ringa antal fall hava sin uppmärksamhet riktad på, huruvida delning av erlagt belopp skall ske, och i förekommande fall verkställa dylik delning. Om däremot, såsom pensionsstyrelsen tänkt sig, delningen av pensionsavgifterna i fråga om påförda belopp verkställdes i samband med avgiftspåföringen och någon delning av erlagda belopp ej

behövde ifrågakomma, skulle styrelsen liksom hittills efter vederbörlig granskning kunna med ledning av den i avgiftsförteckningarna lämnade redovisningen direkt verkställa erforderliga anteckningar i sitt kortregister.

Pensionsstyrelsens förslag med avseende å 6 § innebär alltså, att tredje stycket i 1 mom. skall utgå ur lagen.

Enligt pensionsstyrelsens mening skulle sistnämnda ändring medföra, att någon motivering ej längre skulle föreligga för att begränsa äkta makes ansvar för andra maken påförd pensionsavgift till att gälla enbart avgiftspliktig make. Styrelsen föreslår därför, att ordet »avgiftspliktig» utgår ur 5 §.

Såsom en omedelbar konsekvens av förslaget att upphäva stadgandet om delning mellan äkta makar av erlagda avgiftsbelopp föreslår styrelsen vidare, att ur 17 § tredje stycket orden »i den mån den eljest skulle gottskrivas den avgiftspliktige» skola utgå.

I sitt lagförslag har pensionsstyrelsen slutligen även upptagit viss ändring i 4 § första stycket. Det har nämligen syns styrelsen angeläget, att blindhetsättning likaväl som folkpension och invalidunderstöd skall utgöra orsak till avgiftsbefrielse, varför styrelsen föreslagit, att i nämnda lagrum skall införas ordet »blindhetsättning».

Yttranden. Över de av pensionsstyrelsen sålunda framlagda förslagen hava yttranden inhämtats av *socialstyrelsen, statskontoret, riksräkenskapsverket, överståthållarämbetet, samtliga länsstyrelser, svenska stadsförbundet, svenska landskommunernas förbund, föreningen Sveriges städers kronouppbördstjänstemän, Sveriges häradsskrivareförening och föreningen Sveriges landsfiskaler.* Överståthållarämbetet har till sitt utlåtande fogat yttranden av *mantalsintendenten och uppbördsintendenten i Stockholm* och länsstyrelserna hava i stor utsträckning hört dem underlydande *magistrater, kronouppbördskassörer, häradsskrivare och landsfiskaler.*

Samtliga sålunda hörda myndigheter och sammanslutningar, med undantag för länsstyrelsen i Uppsala län, hava i huvudsak icke haft något att erinra mot förslagen. Nämnda länsstyrelse ställer sig däremot avvisande och anför därvid bland annat följande.

Länsstyrelsen kunde icke underlåta att framföra betänkligheter mot den föreslagna metoden för avgifternas uppdelning i de fall, då hustru vore särskilt taxerad och sålunda skulle erhålla egen debetsedel. I de allra flesta av dessa fall torde hustruns inkomst vara svagare än mannens och således hennes pensionsavgift, räknad i procent av inkomsten, lägre än dennes. Att i dessa fall överföra till hustrun en del av mannens pensionsavgift, så att avgiften för henne uppginge till sammanlagt 20 kronor, syntes kunna föranleda att restantierna för hustruns pensionsavgifter ökades. Oaktat föreskriften om mannens ansvarighet kunde det därför befaras, att förslaget skulle kunna leda till en försämring av hustruns avgiftspension och ett resultat motsatt det som 1935 åsyftades.

Enligt pensionsstyrelsens uppgifter vore antalet särskilt taxerade gifta kvinnor obetydligt, en uppgift, som väl stämde med pensionsförsäkringskommitténs äldre utredningar angående inkomstfördelningen. Men det syntes vara uppenbart, att en materiell försämring för den grupp, det sålunda gällde,

genom de nu föreslagna föreskrifterna hade större betydelse än eventuella bokföringssvårigheter för pensionsstyrelsen. Vore antalet litet, finge dessa ej heller överskattas.

Sista punkten i andra stycket av 4 § enligt styrelsens förslag skulle dessutom komma att utgöra ett egendomligt avsteg från folkpensioneringslagens grundregel beträffande avgiftsplikten, nämligen 1 procent med minimum 6 kronor och maximum 20 kronor, respektive 40 kronor. Folkpensioneringslagen hade skilt från denna avgiftsplikt reglerna angående själva påföringen och ansvarigheten. I det nu framlagda förslaget syntes dessa vara sammanblandade.

I 5 § hade pensionsstyrelsen upptagit ett förslag till ansvarighet för icke avgiftspliktig make, som av vissa reservanter i pensionsförsäkringskommittén och sedermera pensionsstyrelsen framlagts på sätt framginge av 1935 års proposition nr 217 sid. 197. Enligt länsstyrelsens mening vore alltjämt de skäl övertvägande, som talade för att ansvarigheten inskränktes till avgiftspliktig make.

Om förslaget till ändring av 4 § icke godkändes, borde ej heller de beträffande 6 och 17 §§ framlagda ändringsförslagen genomföras.

Mot förslaget att utsträcka äkta makes ansvar för andra maken påförd pensionsavgift framföras erinringar även av länsstyrelsen i Jämtlands län, som anser, att pensionsstyrelsen ej anfört något skäl för förslaget i denna del. Därest bestämmelsen om delning av äkta makars avgifter i vad anginge erlagt belopp ej bibehölles, syntes ansvarigheten i stället böra inskränkas att gälla gift man i fråga om hustruns pensionsavgift, då avgiften upptagits å mannens debetsedel.

Länsstyrelsen i Hallands län föreslår sådan jämkning av regeln i 4 § tredje stycket om pensionsavgifternas avrundning, att dylik i vissa fall skulle komma att ske även uppåt till närmast högre hela krontal.

Departementschefen. Genom den av pensionsstyrelsen beträffande 4 § andra stycket lagen om folkpensionering föreslagna ändringen, innebärande att den i lagen föreskrivna uppdelningen mellan äkta makar av *påförda* pensionsavgifter skulle verkställas redan vid själva avgiftspåföringen i stället för först senare inom pensionsstyrelsen, skulle uppenbarligen visst dubbelarbete undvikas. Enär pensionsavgiftens maximibelopp är olika för avgiftspliktiga äkta makar, som äro mantalsskrivna såsom tillhörande samma hushåll, och för andra avgiftspliktiga, måste nämligen debiteringsförrättaren, vilken skall verkställa avgiftspåföringen, i förekommande fall konstatera, huruvida den ena eller andra maximeringsregeln skall tillämpas. Ensartat aktgivande — och i än större utsträckning — på, huruvida avgiftspliktig är gift med annan avgiftspliktig och mantalsskriven såsom tillhörande samma hushåll som sin make, måste sedermera förekomma hos pensionsstyrelsen i och för avgifternas uppdelning mellan makarna. Även om besväret härmed i varje särskilt fall är ringa, torde det dock med hänsyn till det stora antalet avgiftspliktiga bliva fråga om ett icke oväsentligt dubbelarbete, som givetvis såvitt möjligt bör undvikas. Då härtill kommer, att den av pensionsstyrelsen föreslagna omläggningen av sättet för avgiftspåföringen är av huvudsakligen arbetsteknisk natur och icke är ägnad att innebära någon principiell rubbning av

den nya folkpensioneringslagstiftningen, har jag funnit mig böra biträda pensionsstyrelsens förslag i nu förevarande avseende.

Vad däremot angår förslaget att borttaga bestämmelsen om delning mellan äkta makar av *erlagda* avgiftsbelopp, så skulle detta uppenbarligen i princip betyda ett frångående i ett väsentligt avseende av den solidaritet mellan samboende, avgiftspliktiga äkta makar i fråga om avgiftsbetalningen, som uppbär den nya lagstiftningen. Att stadgandet i fråga kommer att öka pensionsstyrelsens arbete med avgiftsregistreringen torde visserligen vara ostridigt. Denna omständighet, vilken för visso icke lämnats obeaktad vid lagförslagets utarbetande, kan dock enligt min mening icke utgöra något skäl att uppgiva en ståndpunkt, som av sakliga grunder fastslagits. Jag håller för övrigt för sannolikt, att den ökning av pensionsstyrelsens arbete, som kan komma att föranledas av den ifrågavarande bestämmelsen, icke blir av alltför stor omfattning. Därest, såsom jag nyss förordat, avgiftspliktiga äkta makar redan av debiteringsförrättaren påföras lika stora avgifter, torde för det ändamål, varom här är fråga, särskild uppmärksamhet eller åtgärd från styrelsens sida komma att vara påkallad allenast i ett jämförelsevis begränsat antal fall.

I det lagförslag jag går att framlägga har jag sålunda icke upptagit någon ändring i sak av folkpensioneringslagens bestämmelser om delning mellan äkta makar av erlagda pensionsavgifter. På grund härav har jag ock lämnat obeaktade de av pensionsstyrelsen föreslagna ändringarna i 5 och 17 §§, vilka av styrelsen ansetts utgöra en omedelbar konsekvens av den i fråga om delningsregeln för erlagda avgifter föreslagna ändringen.

I likhet med pensionsstyrelsen finner jag välbetänkt att, samtidigt med en ändring av 4 § andra stycket, i första stycket av samma paragraf införa ett uttryckligt stadgande, att åtnjutandet av blindhetsersättning skall för vederbörande medföra befrielse från avgiftsplikt till folkpensioneringen på sätt redan bestämts i fråga om folkpension och invalidunderstöd.

I den av pensionsstyrelsen föreslagna lydelsen av 4 § andra stycket har jag vidtagit viss formell jämkning.

Med avseende å 6 § 1 mom. sista stycket, som nu innehåller bestämmelse om delning mellan äkta makar av såväl påförda som erlagda pensionsavgifter, föreslår jag sådan ändrad lydelse, som betingas av att delning i fråga om påfört belopp enligt förslaget skall verkställas redan på grund av föreskrift i 4 § andra stycket. Att, såsom pensionsstyrelsen antytt, låta delningsregeln beträffande erlagt belopp inflyta i 17 § anser jag icke riktigt. Sistnämnda paragraf innehåller huvudsakligen föreskrift om sättet för pensionsavgifternas uppbörd och redovisning, under det att den ifrågavarande delningsregeln är av grundläggande betydelse för bestämmandet av storleken av pension enligt 6 § 1 mom.

I fråga om de av mig föreslagna lagändringarnas ikraftträdande ser jag mig föranlåten framhålla, att de ändrade reglerna för avgiftspåföringen äro av beskaffenhet att böra beaktas redan då för år 1937 uppbördsboken upplägges och tillskrives samt kronodebetsdarna tryckas. Enär ändringarna sålunda

måste vara av Kungl. Maj:t utfärdade före ingången av februari månad 1937, är det angeläget, att förslaget göres till föremål för skyndsam behandling.

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering, av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Sven Forssberg.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 21 december 1936.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet AFZELIUS,
regeringsrådet ASCHAN,
justitieråden FORSBERG,
SANDSTRÖM.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 11 december 1936, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av förste revisorn Teodor Askelöf.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 de-
cember 1936.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och finansdepartementen anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, lagrådets den 21 december 1936 avgivna utlåtande över det den 11 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående ändrad lydelse av 4 § och 6 § 1 mom. lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering* och hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Bertil Wirseen.